

I forbindelse med salg af forskningen kan man forestille sig, at forskerne tager lidt ekstra indtægter og dermed får økonomi til at forske i de ting, de selv mener trænger til yderligere forskning. For at fremme forskernes motivation for at forske i noget, der reelt kan anvendes, kan der indføres en royalty-ordning, således at forskerne mærker forskel på, om der er behov for den forskning, de nu udfører.

Uanset at jeg og andre her i dag kommer med gode ideer til, hvordan man kan forbedre kvaliteten af dansk forskning, er det naturligvis således, at dansk forskning aldrig bliver i stand til på alle områder at have international topklasse.

Samtidig kunne man nok sige, at det måske er lidt spild af økonomiske ressourcer, at der i Danmark sidder nogle og forsker på områder, hvor der i øvrigt sker samme forskning på samme områder andre steder i verden.

Derfor mener Fremskridtspartiet, at vi bør fremme det internationale samarbejde inden for området. Alle forskere vil naturligvis hellere have 15 mio. kr. end 1 mio. kr. Med et internationalt samarbejde vil de enkelte landes puljer blive lagt sammen, og der vil dermed være en væsentligt større sum økonomiske midler til de enkelte projekter og derved tilsvarende større sandsynlighed for, at det ønskede resultat også findes. Naturligvis til gavn for alle.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Det er hr. Køpke Christensens bemærkninger om, at man skulle forsøge at lave adgangstest ved alle uddannelser, der får mig herop.

Jeg har spurgt en historiker, om man kunne udvikle en diagnostisk test, der kunne afsløre ved en enkelt eksamen, hvem der ville blive gode historikere, og hvem der ikke ville. Han så vild ud i øjnene. Det kan ikke lade sig gøre. I de fleste fag kan man ikke på den måde bare ved en enkelt test udskille dem, der bliver gode: man er nødt til at lade dem prøve. Der er nogle fag, hvor det kan lade sig gøre, og de har det også i forvejen: solister, musikfag osv. Men det er ikke en metode, der kan udbredes generelt.

Til bemærkningen om, at der ikke skal være mennesker i Danmark, der forsker på områder, hvor der forskes andre steder, må jeg sige: Jo, tværtimod, det er lige netop det, der er fidusen. Når vi overhovedet har dansk forskning, er det ikke, fordi vi tror, at dansk forskning alene kan frembringe al den viden, som det danske samfund har brug for, men hvis danske forskere er

dygtige, skyldes det netop samarbejde med andre forskere i andre lande, og derved hiver de den samlede viden hjem, der produceres i Danmark. Det er dét, der er interessant, og det er derfor, vi skal have forskning på alle væsentlige områder og forskning af en sådan kvalitet, at forskerne kan gøre sig gældende internationalt.

Dorit Myltoft (RV):

For Det Radikale Venstre er det og har altid været vigtigt at understrege, at på universiteterne er det grundtanken, at uddannelse og forskning er nært forbundne og skal være hinandens forudsætninger.

Derfor må vi være yderst opmærksomme, hvis forhold på universiteterne gør, at det i praksis er sådan, at det ene bliver prioriteret på bekostning af det andet.

Der har været peget på, at de seneste årtiers omstillingsproces af universiteterne fra at udanne elitært til det offentlige arbejdsområde, dvs. præster, læger, jurister samt forskere til grundforskning, til at være uddannelsesinstitutioner for de mange og rettet mod et meget bredere felt af arbejdsområder, har betydet, at universitetslærerne har set sig nødtvunget til i højere grad at være undervisere end at være forskere.

I samme tidsperiode har der ligeledes fra studerende været et udtalt ønske om, at lærerne netop skulle vise sig at have pædagogiske evner snarere end at have en forventning om at se lærerne som formidlere af forskningsbaseret undervisning og som indførere i de særlige arbejdsmetoder, der hører dette til.

På flere af de højere læreanstalter er der allerede indført evalueringer, hvor de studerende ser på lærernes undervisning. Det er godt nok, men det kræver, at bedømmelseskriterierne er formuleret og kendte. Enhver fornuftig smed må nødvendigvis protestere imod at skulle have sin faglige kunnen vurderet, som om han var tømrer. På samme måde er det med universitetslærerne. Der er forskel på lærerkvalifikationer, når det drejer sig om folkeskolelærere, gymnasielærere eller universitetslærere.

Den del af omstillingsprocessen, der er et resultat af kravet om, at der skal uddannes til et bredere arbejdsfelt, har måske haft den konsekvens, at en decideret forskeruddannelse har ført en mere tilbagetrukket tilværelse.

Nu forholder det sig som bekendt sådan, at SF sammen med de fleste partier her i Folketinget er medansvarlig for de seneste love på om-